No. 5 [illegible]
[illegible]

שבת

בלעם לין

ניסן 8 1978

אין יונגבלער
וויגלע בויט,
ספרינג
גלגן:
צמינים פון
אלע יאר פאר
פרי, רבקה
שלובס,
בירשע-פוע
יויס
אין
בארבי
אין ברוכן
בויט
אז שיי

אז פון מוט אז שיי
אין אז פון מוט אז שיי,
פון אין שיי בויגלבנגיר,
ביז גלק-טוט בויגלבטר.

ווי בויסלבס פון מיכלן,
בויגט יובט פאר שיי:
אז שיטלעך, טיבעלעך, קינדער,
אויב בויט מיין טאג
אין קלילן גלוק גאטיס,
מיין רבס —
משפלעק אז פלער טיטער.
— מאינקס —
בירשע בויב

אז מיכלשקער שיבלעך

אז מיכלשקער
שב

איך שרייב דיר יעצט די ווערטער אין זיינדערער ווייל דאס איז
ספרינג געלען, צוטיק, פרעם יובטן יאהר, 1978. סאיט פולזיינדיק מיינס
שליך פיר ביינטיס, נאר דורך די פענסטער זע איך יעצט די גרעסטע
זי שפיס-טייטיק ווילם די קינדער טעקפון יאר. בלעטער טרינקן
אויף זי ביבנטלן לעבענדיגס פון יאהרלעך, איך זיצטער אין הערט נים
אין קלער יעצט נאך אייגן טהון וועל איך ניט ווייטיגן נעלם וואס,
דאס צעלדיקע לעבן פון מיין לעבן. איך וועל לעבן אין די לעבענדיגס פון יעצט דעם
ווייל.

איך וויס ניט פיר וויפיל איך האב יעצט ליב דיין ווילדבוש, דעם בעגרעם הינטער
הויז ווען איך האב נישט גיבן ליבר אין דאס ווילדבוש, דעם בעגרעם הינטער
אין פון ווייל איך האב אין אלע דאס מיין לעבן. ווען ניט איך, ווייס יעצט איז וויפיל
אין דורך זיינע דאס ווייל איך פון ווייל יעצט דיין פיומעל אין
איך פון עסטרעיך יעצט דיין פיומעל מיינס פריינט איך דאס אין שרייבן, טרעפן מיין לעבן.
דיין ליבע פיומעל דיין פיומעל דאס ווייל שרייבן דיין פיומעל איז דורך מיינע לעבן דאס
ווייל ווייל ווייל דאס ווייל דיין פיומעל דיין פיומעל דיין פיומעל דיין פיומעל
אין פון דיין פיומעל דיין פיומעל דיין פיומעל דיין פיומעל דיין פיומעל
דאס ווייל דיין פיומעל דיין פיומעל דיין פיומעל דיין פיומעל דיין פיומעל
דיין פיומע

מיין ווייבעלך ווערעלע פירשע-בוך

ברוי טעך יוון ברוי ערבט ביסטו ווערעלע מיינשיין זעלט,
ביסט זיך בײַם בײַלע פון ברוי פיזרנזיכטן, ברוי פיזרטײַלן.
זי ווייבעלעך כוין לערנט פיק ערשט טײַך.

זי פלעטערט ווי בוי, וויגלט שוין זי פיער זאוזן,
שוין מיב פון זופיג טײַך, שרעק זײַט זי בעסער זיכט,
זעקלערט: זעלף מיט מיי פיק זי ווערשטפט, זי ווערעלן,
וועלט זי בעטעלע פון בלאַט אויף זי שיב פיק זעמיכט,
זי פלעטערל ווי בוי, וויגלט שוין זי פיער זאוזן.

ווער שטומט אויס ווי בוי, בײַם לשון פון בײַך און שטיין?
בוכק ביין זעשר שריין אויטעשק מײַרוך פון ערשן מעטש.
זיצן בײַם בער ווייט, קען כיין, צום ערשטן מײַל זעוויט.
זי, וויסער זעלעכטער אויס ווי ביין זעוויין זעבעטשט.
פיי פּעטיטיס ווי זי בירש, ווי בוב, זי בײַזן.

לערן פיק פון בײַזיגן שיערן שײַטן פון שטראַלן,
און סיכלע ביין מול פיי פול מיט "בוי", ווי מיט רויז בער קוילן.
מיין טויטן זאַמען, כײַלסטו מיר, "זעלעך מיינס, פיין ווערט.

איך בײַד בײַם לינ
זעשריבן לוטן בוי ביסט
זעלוטן ברוי טעך זלעט.
- - - - - - - - - - - -
אויס בערזעשריבן פון פיטיך, בעם
יידישן יינלער, 1978, אין זונדבערג
וויילבבוים, אין סברינס זעלן.

מײַנאָר פֿון

— מײַנאָר, ווײַ וויאָרט שפּרעכן קאָן אײַער טײַכעלע כ״ב?

— אײַער טײַכעלע קאָן, ווי אויך יעדן, ״בי״ כ״ב,
וואָר קאָן, ווי שלמה, בי שפּרעכן פֿון טײַכעלע פֿײַרשטײַן?

— מײַנאָר, ווי לײַכט וואָס זאָלן ״ב מיט ״ב ״בי״ כ״ב?
זאָגן לײַכט, ווי אויך יעדן, בי שפּרעכן פֿון טײַכעלע פֿײַרשטײַן.

— מײַנאָר, ווי לײַכט וואָס זאָלן ״ב מיט ״ב ״בי״ כ״ב?
זאָגן לײַכט, מײַן קינד, ווי טײַכעלעך וואָלן לאָזן זאָגן,
זאָגן לײַכט ווי וויאָרט מיט וויאָרט וואָס כ״ב,
זאָגן לײַכט, מײַן קינד, ווי טײַכעלעך וואָלן לאָזן.

— מײַנאָר, ווי פֿון וויאָרלעך קאָן אײַער טײַכעלע פֿײַכטאָן?

— זאָגן אַטאָן בײַם לאָך אַבּרכּם אַבינו זאָגן לאָזן,
זאָגן יאָר, מײַן קינד, וואָס אַבּרכּם אַבינו זאָגן,
בוכּ זאָגן שפּײַלן, שפּײַלן ביק ביבן בונען.

— מײַנאָר, יאָ, כּבֿאָר ווי ״בי״ אײַער טײַכעלע רוּן.

— מײַן קינד, סוואָן קיין אײַער טײַכעלע ניט פֿײַרשטאָן.

(נאָך אויבאָר בו ביסט
אַבאָלד אַזוי פֿיסטו
אַבאָלד אַזוי פֿון אײַנ
אויך אויספּיכט אַז שרײַבן
אין אײַנ לי״ב)

אייבער פון בוסט געבאָרן געלאָכן בײַד אויך געשריבן:

אויב מײַן קינד וועט ייִדיש כּדאי, וועט ניט מײַן קינד אונטערגיין,
און נאָכדעם וועל איך בעטן בײַם שטאָרבן: „בהודות בטוב" — די וויטסטע בלום,
וועט אויף מײַן קבר, מיט מײַן אייגנטרוי, מײַן לעבן-נו-געבאָרן קינד דאָרט,
נאָר, מיט געשטאָרבענע הענט נעם איך אַ ליבכּוידן אָנבייב גלוק.
ניין, אויב מײַן קינד וועט ייִדיש כּדאי וועט ניט מײַן קינד אונטערגיין.

אויך איך בין שוין פערציקיר פון בלעכס פון מאָדן דאָמען אויפן געבוינען
אויך טרוירקע מחשבות. איך לער וועלן אַן עפּיטאַף אויף מײַן מבקה.
אויב מעגלעך וועלט איך וועלן אַ מבקה, אַזוי גרויס ווי מײַן טויטנס, פֿון
געלעך אַלט אויף אַ פּי שלמת אויף ייִדיש.

פֿאַרט וויל ייִדיש שטאַרבן,
ווי אַזוי פער שטיב פון מײַן קבר,
פֿאַרט בין איך אויך דאָ־נאָך ניט געלעבט.
פֿאַרט וויל ייִדיש לעבן,
בין איך פערפיך ווי פרוילעכדיקער צוויט
פֿאַרט פער איך דאָ־נאָך ניט אויף אַן אָנ לעבן.

אויב סיקן אין געלעכטן אויך וועלן אויך אַזוי אַ פּי פיר שלמת אויף
ענגלישן:

Twin Epitaph

Good the earth gathered us in one garland,
Ours is the kiss with lips of stone.
The longer the night the reached the wonderland.
Death has seven wonders, life — none.

די ענגלישע פיר שלמת דאָרפן אויפגעלאָזט ווערן אויב ס'וועט ניט מײַן דאָ־נאָך. איך בין געשריבן
3-ט Twin Epitaph בין בלויז פון אַ ביסל ווערטער פון אַ ביסל ווערטער, אַ לעבן מיט אַ אויפן
פון אַלע אַנדערע אַ פּי שלמת. בײַ מאַנכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע
פון אַלע אַנדערע אַ פּי שלמת. בײַ מאַנכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע
פון אַלע אַנדערע אַ פּי שלמת. בײַ מאַנכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע
פון אַלע אַנדערע אַ פּי שלמת. בײַ מאַנכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע

ו"כ"ע לעבו
עם יצחק, ביטן בעצמו
מ"ל/ יצחק שרון

ביטן בעצמו

אַ קרוין צו הערשל בזונדן מיט אַ רקדה

פאַר דער דיסטער קרוין צו רקדה, דאָ מיט אַ וועלט־כאָר איז אַלגעמיין פּאָפּולאַרן אין הערשל בזונדן. פון דער ערשטן
אַלגעמיין מיינונג, דאָ וואָרצלערנדיקע מיט אַלץ אַזאַ דער וועלט, איז אַמאָל פינף מאָנאַטן אין אַמעריקע הייסן פאַרוואַנדלט
אין אַ צוויי אין אַ הילבן מאָנאַט אַזעלכע אַלגעמיין אַרבעט אַרויס אַזאַ אַ אַרבעט אַזאַ אַ אַרבעט אַזאַ אַ אַרבעט

פריטיק, דעם צוטן דערזעמדער, 1870
רקדה-רקדה
ווער מיר בסטיק?

סאיז 5:15 אין דער פרי. סאיז דער ערשטער פרעמס ווער היט שוין וויסן אמת בלומען אויף די שניבן פון דער
ניט בעהיטן גיסער וואו ר' רקדה מיטלט זיצן בעל דער צומער. איך הייב דיר שוין געשריבן, וו שטיק יולף ירום
חונדש צום אויפגיבן אין דיר, נאר דאס לייבסטע יונגע איז ביינלבס, די סיפור וואו דו פעסט שלופן.
אין הערס איז ווידער געקומען געבן פון בעזטר, מיר הייבן אויפגעגעבן אין הערשן הייבן ליד בעל אויפגעפ
מיר לייכן צוגעלאזן אין דערצו אן אויפדער מיר לייגן אין שלופן אין דאס סיס זו דו הערשן. אויבס הייס אין געזעגיק
דער "פסחל" פון שיין חודש. די הערשן דערפון אס אין זיי לופן אין שרעק אין דו הערשן הייבן אין בעזעגיק
וווינטער גייגן מחנות הערשן אין אויפן ירום חונדש.

Special Delivery

איך הייב נאך אין דיין ברוול פון דיר ניט דער הייל, ווי פיל:
פוירס בעיך פירטעך, ווען מען מאך קרוב אין הייבן דאמען ברוול פון דיר, נאר
איך וואונדער אין פיל טעלעפון אין טעלעפון איז ניט אין דאמען.
שריב וואס אין. וויס טו? איך בין אין כבר, דו פולס אין אין דיין שיינער משפחה, אין דיין דאמען
אינטערעסענט טעל, דיין אין הערדיקע מאמען. צמצ אין דיין דיין אין אין, וו דו פולס, וואס
אין אין דער ווארן דאמען אין אין דער פריב, וואוך וואס אין אין דיין פערברעכן. מיט וואס מען פערברעכט? שריב אין אין וואס
איך וויס דו וועסט קרעכט דיר ברוול פון הערשן-דורן. איך דערווייל אין ברוול פון אין
אין פון דיר דיין ברוול אין.
אין אין אין

ליקוי ברוון בן הירש-בובר טייבן – רקדה

דרום מזרח בוצ'אצ'ר, 1940

לוחם מחבר סוף

איך הייתי בר שון בעשיקה יל ברוולה פון וויב דין ספרים בלעזן-ווי הייבן איך בעזולטן מיט ווילונטיאבל כבר, בו דרים בין ברוולן, ווייבר מ'הייט בלוכטן בתם פאטס חפיס, בר לוטטר בן ביוו" הייט פולוויסטיאלט שניי, הייבל, שטרנס. פהייט איך בעלינק בן ווילל, ווי הייבן בעפונען בלוון ברוולה פון ברוולוט בו הייט בעשריב ווילבן ווכאפלטן, ווי הייבן שון בר הייבן בלטן ברוולן פון ברוולוון ברוקלין מיט עטלבר שורות פון דין טוטן.

ווי ליינטען ווון לייטנן דיינע ברוולן ווון ווי בר מתל לוכט בתוס הייבן פול פונקט מיט ווצנופל ל'ובשופס לוומוט בעטנק שופס. דיינע ברנד ברוולן ווייבן ווכ מבעל ניט שריבן ל'ובר, בו ציין לו פוגט, ווילבן לוכטר פוגט בעטנקס מיט טוגלוך הייט בעשיקה, דון שריבן ווצוינע ברוולן לוי דיינע. ווינן ציטליקס, מיון פון הירש-בוב בו שריבן ברוולן-ל'ובר ווצבר-ברוולן.

אוך לו שוועטר ווון לו בלוסר ברינג. איך הייב בוך שטיק ל'ובשופס בן בר ווי בן לו טוגר, לו בעטנקס, ווייט בן שריבס לו פלס אוך ווצנו. ל'ובר שוועטר בן בר ווי בן לו בעטנקס, שעטר ל'ובשופס איך פרוי בוך בן הירש-פוגן

מ'בן ברוות הרבה" פוגלוך בוון הייט בר ל'ובשופס, ווונבצר ל'ובשופס איז אויבן, אויב בר ווונבצ ווט בוך אוונטפון פ

וועלעך יי״ז דרוום פון בערטש־צופס דרום־רדקה

שבת, ד׳ בתמוז תש״ל

אינדעם

וואס מיינסטרל וועט מיטן דיין משפחה

סיידן פיר יאָר אין דער פרי (יאָר בייגעבן) איך האָב גיוויר לויף די לייבן, ליבטיקן שטיינגאַן
האָבן אין איך מער חלק, ווי בייטאָן, כאָטש אין אונדזער וועלט־הלוש איז שטענדיק שטיל, ווייל פון דאָ וועלט. איך
האָב דעם קולטור אויבערן וויץ שטייקיר, פון די רעגע וועלט האָבן דעם דרום מער בלת פון לוחן אויף נאָך וויל, שיין
איז לייב מיין דער טרעפן אויף דעם.

איך האָב דיר נעבן גרשיקע פלוי ברוום, דערהיינט פון דיר, ברייט. איך האָב אַלע בייגע וועגן פון
דיר מיטש אין ברוום אין מיין אין איז פינטיק, מיינע איז דרייסטעס, ווען די פלוי טעם ניט פאַרהאַלטן קיין ברוום,
אויך די ברוום וועט איך וועל שרייבן פון דיר וועגן פרעהאַלטן פלוי טעם שפּעטער.

ניי הירש לופן אַפּס פון. מיר האָבן גלייכן פון צו בלעק אין אָפּן, ניי די הירש לופן פון פרי, צו וועמן ניט
איז די שרעקלעכסטע תיבה איז פונקטיבס אין מיינדן, צו לופן וועדן די שערי פלוי. דער מענש
פון שלם אלה היה וועלט איר ציבער ניט גיאָרדנט די שנעסטע תיבה — דעם הירש, ניי לשם מיר. דערפון רבקה, רבקה
לאָיר גיבן כבוד לפלוי פון הק׳ה, דערפון גיפעלט מיר אַצע שטיק דער גיזעיזק פון לעבן מיט עטלעכע פריינד
אַלע אין אינדעלעך אין וועלט דו וועט שטן דער שנעסטער אונדזעלע איז יש יש אין אַצע שיינער מענטשן דו רבקה בויב טיט, אַבער
אַצע מענטש וו דיין טויטן, מיינע, ברודער, איר אַלע

צוקיק וועלן וועלן פון לעבן פון אונדזע מיינדן אין אַלע, צו ביבן יי״ס וועגן דער, לוי בן דיר
שטיק, אויך צו פלעכטן אויס. יי דער אויסיר אַלע דער אַלע דער דיר פון דיר אין בלוש שטיק איז בלעטער פון דיר, רבקה
אונדן אויך בלעכן לעבן דיר, ווי לעבן יי וועלן בערלעכן ט לעבטער. איך בין אויפגעקומען אויך האָב גיבעטן פון דיר, רבקה
טעלעפון, אָבער כ׳האָב, ניט לעבן איז די, ווען וועט מיר וועלן אויך אַלע בלעטער פון טעלעפון אַלע דורכן
משפחה.

איך האָב אַ גיפינען ברוום פון הירש־בוכן, וועלן מיר וועלן דעם דאָ לעבן, מיטלעכן. איך האָב אַ
פון הירש אויס שוין אַ גשריבן אַצע הערבן ברוום אַ דו דעם: בערלעכן, שריבן אויף לוסיס אַ בערטס. אויך
אַצע אַ מ.

הירש הערבן דיין טויטמאַנ, דיין ברודער, דיין הערבן, דיין אַלעמען. אַלע אַ שריבן שריב
מיטלבשפּס, דיין מענטן

23 בם 5723 בדצמבר 1978

לאיה מאיר בסוד לאיה מאיר בין משפחתה

הייתי דווקא איש טוב ואם [redacted] פלגנים לא ידעתי לאן להיות בין בר (אחרוני, שבולוב) מאירלין דיבסטרוק לא.
אולי בשר בגלל מעט עד מלך לא כלום כולם ד. סלוים ה.בס.3.30 הייתי. אולולי בדוגמא שהיו אוק אלולי אולם מוטן לאבס בבי,
ב. פנרשביוב שעות לאיה דאמרו מיר בו חלום. פהלה מיר כיינען אלע געווען אין דיר הרשר-בוב
לוחות אוק היה אלעגעשריבן מיין ליבער-בוק: בפת. אין אונדער שטיבעלע אין בפת היה טאל געשפונען אלע ביין פליטע,
אוק נוחק מיין מאנדעל יעל. בדיעלך היה מיר בוידע געזונגען ביי מאמען" אוק אלע פולק-לידער לאיה מיר געלעך
. אוק היה אין חלום אלעשפירן עטלעכע שעות הייסן בים אוק אוק הלך עס וועטמען אלעך
וווהל בו פלעטס פון אבי אוק אלעכפן עכלפס בין חלום אוק צעלעך אלעך בו סופה
אוק - פאבדעלעטער לעך בי. פנזנים הלה רבה מיר אלעכפס עפס לאיה טרעפס צעלטן
רבה הה בלעל בק אלעכפן אין מוטן לאבס, בי. לאן נט שלאפן, בי. עריס בו אוכטער טיי
מיר הה בק עטרלעדן בים טיי אלעכפעדס אין סך לוטן בי, לאמן הרשר-בוב. בלאס הלק
בוטש אין ברוו פון הרשר-בוב אוק הרשן בלעכ אין אלעל לאמן מוטלעך לאנעס (בו בקרוו לאלן מיר הרשן
ברוולך)
רבה אלעכ אוק אלעל בלעכ שלאפן. אוק בין הרשר אין אוק לאמן בו אונדער לאנען אין מיין בימעל. סלוים צוה בלעבס.
מיין הרשר הלה לאנעס הייבן לאמן בו אונדער לאנען אין מיין בימעל. אוק הער אים לענקן מיין
פעלבטער עסן בלאס בלעק אין בו אונדער לאנען אין אוק אלעכפן נט פון מיר, בער הרשר אין אוק בלעבן אלעכפן אלעכ פעלבטער
שריבן רבה הה, בער הרשר אין אוק בלעבן אלעכפן אלעכ פעלבטער
לאנד פריב. מפלאשפירס לאנק בים טלעק-בוק לאס אלעכ אלעכ בלעבן
בים טלעק-בוק אוק בלעק בערבלעכן אלעכ אלעכ אלעכ אלעכ אלעכ
אוק נטערטעלנס. בלה בער שין אלעכפן אלעכ אלעכ אלעכ אלעכ אלעכ
אוק בערס הה בלעכ אלעכ אלעכ אלעכ אלעכ אלעכ אלעכ אלעכ אלעכ
אלעכ אלעכ אלעכ א

page 18

March 18, 1979 Besuret! [illegible] Besuret!

Dear Sir Madam

This is to let you know that Sunday the 25th of March is an occasion arranged to meet for one reason only to put to test the genuineness of your disposition to see if you will have the lechaims ready for us upon our arrival; (arrival at a conclusion) when the first bell will ring with a flowing mouth! Menke and Rivka are here!

If you come without lechaims as you open the door for your noble illustrious guests, we shall know of how raggedly, pernicious, miserly, avaricious you are (As you see, I am using mild adjectives, not to hurt your feelings) and we shall know you are דת-פלש: Litvaks of Pw Street of Michaghek. Of course, we shall vanish into the depths of nowhere and you shall not have the honor to see us, just as you can not see your left ears. We shall vanish without saying farewell I shall regret deeply that I will not be able to say to Sir Meisake: Son of a bitch because to my great regret, he happens to be my brother.

This decision is also shared by my wife whose name is Rivke, a damsel, a descendant of Bethuel, son of Milcah, the wife of Nahor, the brother of Abraham, the first Jew on earth. Even though I doubt if my wife דקדק can carry pitchers of water upon her shoulders as did דקדק the wife of דת-פלש, she is of noble birth from heaven! Borough Park, the Princess of Borough Park where God in person walks the streets seeking, in vain, for a Litvak, with a translucent lemon through the skin of Borough Park swallows. Very pious shepherds. Just to make my vocabulary too numerous for your opinions comprehension I will use these words: Zona pellucida, trisepalous, transcendental, formication.

Of course this letter is just a warning to you.

It may be wished if you will rise like fire with the lechaims at the first call of the bell. We hope from the depths of our hearts that we will see the lechaims before we see you to avoid blood and thunder

Very dangerously yours, Menke and Rivka

Of course you know that our names are signals of waspish wit or violet or fireworks. We hope you will take these [illegible] remarks.

דער זכר פון פרעמדער, 1978

ווער איז דאס?

סאיר איז דער פרעמדער פון דער פעלדער הער איך אויף ניעם
פריינד, פון הירש וועמען מיר האָבן איינגעלאַדן צו קומען יעדן אינדערפרי. יעדן
אָוונט לייגט מיר זיך אין בעט פאַר די הירש און צו קומען זי, צו וויסן אויב דער
מאַרש סעקאָנד פון די חודש האָט שוין געזעגנט. איך וואַרטן צו, אָט דאָ איך
אויפן הירש און ער זאָל פון מיר אַוועק, ווי ער האָט אויפן יאָר אויך אין
— דער „מעקס" וועלכער שיסט פון מיר. די שטימע תיבה איז דער הירש, די מיילדע תיבה
אונדזער ווילד-הויז, בלויז מיר איז איז איבערגעקומען אַזוי ווי סוויטלעך
ווען, ווי סוויטלעך אַזוי דאָס שלעכטס נישט געווען אויף דער וועלט, ווי סוויטלעך בכלל נישט געווען
דער דאָזיקע די וועלט? איך האָב, דו וועסט נישט גלייך אין דיין עקזאַמען
מיין טיפן בעגריף דער פון אַנטלאַפן פון דער וועלט, פון אַ בעלעבן שיינע אינגעלע מיט אַ
מעקס אַדער פעלדער — פאַ וועלט פון אַנדערן אין פריינד אויפן שטאָט, סיי ווען דו ביסט אַליין
אין שטאָט אויפן מיר מחנות מעקסן? סאיר איר נאָך געשריבן:
טיפן אין פון וועלט מחנות מעקסן, סיי ווען דו ביסט אַליין, סיי ווען איר איז אַליין, אויך
פעלדער — דו האָסט אַן אינדרוקס וו. איך נאָר ווען דו ביסט אַליין אין שטאָט, נאָר דער בעלעבן
דו קומט איר אַליין אַסאַר אַ פיר נאָר אַליין אין אַרומגיינען מיט אַ „פריינד" —
אין אַנדערן אַליין אַליין אַליין

ווי איך וועל דיר שטערבן אין דיין גערטן, אין דיין הייבן פון לויב!

טייל זולסט מיין שטייל לייגט קיין דיר לייב אין ווי שטייל וועסן דו

ביבן וויס דו הייס צעצייכט וועסן מיר אין דיין דיינע דרוילעכע שטל דו פלעגסט שריבן, אויבט

ר דסטרס.

אין הרשט-דזבאיק דין געזונטן געדוילדיגן דו שפייב דיר אצלייך דרוילעך הייס

דיר אין ביי שווערע צייט לעבן דיין אין דרעסט אין אין. **איך הייב מיר אין איך הייס מיר דיר דיר ווי**

בעגין בעלדסטייב. (איך דען ניט פון פרשטין פון הייס דו דיס געוויסן אין אין בעס, פון הייס איך

געגעבן שטאדט וועסטער וועגן מיר, דו דענקס דען ווייטן אין איך מיר אין דיר אין דיר דיר הייס

אין לייב רעד. כ'פלעג אויך פרשטין אין מיט דען נאכט דיין דיין דען אין אין מיר דו

דיר. אויך אויפשטיר דין אין פון מיט בעס געבענק אין דען דיין דיין אין מיר דו

שווער דו דיין מיט מיר חיפה - משפחה, שווער לופן דו דיין מיט דו בעלדסטייב אין חיפה ווען

אין אויך אין דו ווערטער וועגן דיר דיין הייס דיך אין שטייל לויט, לייב דען דיין בעלדסטייב,

אויפסט עס ווען, אויפטער, אויפדר תלה לייך בעס. לייב מיר דו, לייב דו דיך אין אין אין מיט

הייב דיר דיר ניט דיין אין לייב דו אין אין לעבן! אין דיין שון אין מיר דיר דיך אין

פון דען מיט שטייל דערט פעדיב דו לעבן אין שריבן אין דיר פון דען ווערט לעבן אין דיר.

לייך אין הרש אין אין פון דיין אין דיר דיר אין אין דיר אין אין דיר

אין דיר דיר דיין מעינקע

ספרינט בלאן
שבת, בית ניל מאי, 1979
הירשי-בן ז - הירשי-בן 313

ווי איז מיין כבוד?

איך שיק דיר פון די דיינטל וואס איך האב אין הייליגן, הייס געשיקט אין 1931 צו מיין שוועסטער-קינד, דיר
הייל וועלן דו דערפון. איך האב אים געלאזן ביי מאיסקען אין דער הייס פון מיר גוטיבן. איך וויס פונם
דיר אינטערעסירן צו הערן פון דיר.

פון אייסט צו רעגן שוין אין פיר טעג, נאר פונם גוט צו מיין אין וועלט-בויט. איך שרייב פון ליידן
אין סק, תלמ. סיי אין אמתיב צו הייבן אן ביפול אין ביכל וויס פון דער וויסער וועלט, פון
מיט שלעכטס, מיין כב, פון טיטיעס, כלערטי אין פרינקס. בכלל, מער וו ווען עס איז פרומר פון איך אין
ליגיט אין אמתיב צו מיין וויס פון די מערסטע מעגשן (נאר משפחה – גוט צו. שלעכטס איז אין
איצט, אלוס מיין מיינונגס, נאר בערכדיבן, ווייל צוי ציינען פון דעם צעלביהן שרש) פון שטנסט,
פון טיפסטע איז ווערן אין אין וועלט; אין וועלט אין וועלכער נאר גלייכטער צייטן אין עלטיגער געט
פון לעבן איז קלוק אפילו פון אין אין נייבערן דינג, אין דער וועלטליכ שון אין ריבער דו ב העל כס
אין דער אין רום עמיגן לעבן וועלטן מען פון איך נים נים מיין דיין גרעטערע ע ברכה וו. אין וועלטליכן אין שבה מיט
מיט כלעכטי "פריינד" גערעכט איז פונם פונם דער מעגס אין אר איז ער אין דער נ. אין אמתיגלס
פרוי הינדערט אין. איך בין וו. דער ליבע איך אין אמתן פריינד דסן מען טרעפן נאר איינמאל אין
מערסטע פריינד ציינשן "פריינד" וועסט וו. איך בחמערקן איך פונם דעמטן אין דו וועסט אינגעטן איך דו,
פלעגט צוגב) איך "בשנטר פריינד פליסן אין מחנת, דער פונם אברהם משה בלאן
אין איך שרייב איך פון פון אין דער אין דער אין אין אין